

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

6.Bf.63/2023/11.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2023. április 28. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A vesztegetést állítva elkövetett befolyással üzérkedés büntette miatt Terhelt1 I. rendű vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2023. január 6. napján kihirdetett 2.B.192/2022/21. számú ítéletét Terhelt1 I. rendű vádlott tekintetében megváltoztatja.

Terhelt1 I. rendű vádlott szabadságvesztés büntetését 3 (három) év börtönbüntetésre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2023. január 6. napján kihirdetett 2.B.192/2022/21. számú ítéletével Terhelt1 I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő befolyással üzérkedés büntetében, valamint a Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző befolyással üzérkedés büntetében, ezért – halmazati büntetésül – 4 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Úgy rendelkezett, hogy az I. rendű vádlott a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, valamint vele szemben 330.000 forint erejéig vagyonekbobzást rendelt el. Terhelt2 II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntetében, ezért 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette, és úgy rendelkezett, hogy a II. rendű vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a II. rendű vádlottal szemben 70.000 forint erejéig vagyonekbobzást rendelt el. Terhelt3 III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 298. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző befolyás vásárlásának büntetében, ezért 1 év 6 hónap börtön

fokozatú szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette, és úgy rendelkezett, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az elsőfokú bíróság az I., II. és III. rendű vádlottakat külön-külön kötelezte 54.000 forint büntügyi költség megfizetésére.

[2] Az ügyész a tárgyaláson három munkanap gondolkodási időt tartott fenn, majd mindhárom vádlott tekintetében tudomásul vette az ítéletet. Az I. rendű vádlott és védője felmentés érdekében fellebbeztek. A II. rendű vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették. A III. rendű vádlott és védője a tárgyaláson felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést, majd 2023. január 9. napján a bíróságra érkezett közös beadványukban azt visszavonták, így az ítélet a II. rendű vádlott tekintetében 2023. január 6. napján, míg a III. rendű vádlott tekintetében 2023. január 9. napján jogerőre emelkedett.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.92/2023/3. számú átiratában az I. rendű vádlott és védője fellebbezését nem tartotta alaposnak. Utalt arra, hogy az ügyben a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljeskörű, valamint hogy az ügy tanácsülésen elbírálható, továbbá bejelentette, hogy nyilvános ülés kitűzése esetén azon ügyész nem vesz részt. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a szükséges bizonyítást lefolytatta, és a mérlegeléssel megállapított ítéleti tényállás megalapozott. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett az I. rendű vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Érvelése szerint a törvényszék az enyhítő és súlyosító körülményeket értékelve az I. rendű vádlottal szemben méltányosnak tekinthető, a középértéket el nem érő tartamú szabadságvesztés büntetést szabott ki, ezért a büntetés enyhítése már nem szolgálná a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság indokoltan szabott ki közügyektől eltiltás mellékbüntetést, és törvényesek az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései is. Ezért arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi törvényszék ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[4] A védő a Fővárosi Ítéltáblánál előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, melyben kifejtette, hogy a törvényszék ítélete a Be. 592. § (2) bekezdés b), c) és d) pontjai alapján megalapozatlan, mert a tényállás felderítetlen, ellentétes a lefolytatott bizonyítást érintő iratokkal, valamint az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. Érvelése szerint a befolyással üzérkedés büntette esetén az elkövető kifejezetten arra hivatkozással kér jogtalan előnyt, hogy hivatalos személyt befolyásol. Ezzel szemben a Terhelt2 feljelentésében rögzített önkormányzati dolgozó, önkormányzati személy, sem a Terhelt3 által tett feljelentésben leírt önkormányzati ismerős nem feleltethető meg a hivatalos személy fogalmának. Álláspontja szerint az önkormányzatokhoz köthetően hivatalos személy csak a helyi önkormányzati és nemzetiségi önkormányzati képviselő-testület tagja lehet. Az önkormányzati dolgozók azonban nem hivatalos személyek, hanem közalkalmazottak. Az ítéleti tényállás pedig nem tartalmazza, hogy az I. rendű vádlott önkormányzati ismerőséről beszélve önkormányzati képviselő-testületi tagra hivatkozott volna. Az elsőfokú ítélet nem is tartalmazza azt a meghatározást, hogy védenca a hivatalos személyi körből kit befolyásolt volna. A védő utalt arra, hogy a védencét ugyanilyen tényállás mellett a Pesti Központi Kerületi Bíróság csalás büntette miatt

ítélte el. Erre figyelemmel indítványozta a kerületi bíróságon lefolytatott büntetőeljárás iratainak beszerzését.

[5] Kifogásolta a védő azt is, hogy az elsőfokú bíróság kizárólag okirati bizonyítékra, a II. és III. rendű vádlottak feljelentésére alapozta a marasztaló ítéletet, annak ellenére, hogy ezen vádlottak amikor az eljárás során kihallgatásra kerültek, tagadták a bűncselekmények elkövetését. Ténylegesen terhelő vallomás tehát nem állt a bíróság rendelkezésére. A védői álláspont szerint a törvényszék mulasztást követett el, amikor nem hallgatta ki tanúként a nyomozó hatóságnak a feljelentési jegyzőkönyvet felvevő tagjait. A II. és III. rendű vádlottak is arról beszéltek, hogy közöttük és az I. rendű vádlott között kölcsönszerződés született. Az nem kétséges, hogy az I. rendű vádlott mint ingatlanos beszélhetett arról a II. és III. rendű vádlottakkal, hogy tud segíteni lakások bérlésében, megvásárlásában. Álláspontja szerint mindezekre figyelemmel védence felmentésének van helye. A bűnösség megállapítása esetére indítványozta az I. rendű vádlott cselekményeit 2 rendbeli, a Btk. 373. § (2) bekezdés b) pont bc) alpont és (3) bekezdés b) pontba ütköző csalás büntetnének minősíteni. Erre az esetre nagyobb súllyal kérte értékelni a jelentős időmúlást, azt, hogy a vádlott élettársa kiskorú gyermekének eltartásáról gondoskodik, a részbeni beismerő vallomást és hogy védence 70.000 forint kárt már önként megtérített. Álláspontja szerint az enyhébb jogi minősítés mellett védenccével szemben elegendő próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása is. Összességében indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Be. 606. § alapján az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és elsődlegesen védenccét az ellene emelt vád alól bizonyítottság hiányában mentse fel, másodsorban a minősítés és büntetés kiszabása tekintetében az ítéletet változtassa meg és vele szemben enyhébb büntetést szabjon ki. Arra az esetre, ha az ítéltábla az ítélet teljes megalapozatlanságát állapítaná meg, annak hatályon kívül helyezésre tett indítványt a Be. 609. § (1) és (2) bekezdés d) pontja alapján.

[6] Az I. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését, valamint az írásbeli indokolásban foglaltakat fenntartotta, mely szerint az ítélet megalapozatlan, a tényállás iratellenes, tényből további tényre helytelen következtetést tartalmaz, és a bíróság indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Az írásbeli beadványban írtakkal egyezően hivatkozott arra, hogy az értelmező rendelkezés alapján hivatalos személyek az önkormányzati testület tagjai, valamint a polgármester lehetnek. Utalt arra, hogy Budapest kerületszám2 kerületében a Közszolgáltató Zrt. foglalkozik az önkormányzati lakásokkal. Náluk lehet igényt előterjeszteni, és az ő előterjesztésük alapján a kerületszám2 kerületi Önkormányzat Tulajdonosi, Területfejlesztési és Lakásgazdálkodási Bizottsága dönt a pályázatokról. Ebben a körben hivatalos személy nem került megjelölésre. Erre, valamint az írásbeli indokolásban hivatkozott megalapozatlanságra figyelemmel védence felmentését indítványozta. Másodsorban változatlanul a jogi minősítés megváltoztatására és a büntetés enyhítésére tett indítványt, arra figyelemmel, hogy mintegy 5 év eltelt az elkövetés óta, az I. rendű vádlott élettársa kiskorú gyermeke eltartásáról gondoskodik, a kár egy részét önként megtérítette, és részben beismerő vallomást tett. Utalt arra, hogy védenccének már teljesen rendezett az élete. A teljes megalapozatlanság esetére az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

[7] A vádlott az utolsó szó jogán utalt arra, hogy bár korábban már állt bíróság előtt, de az elmúlt öt évben az élethelyzete megváltozott. Rendeződtek a körülményei, dolgozik, elégedett az életével. Előadta, hogy mind a két vádlott-társával személyes kapcsolatban volt, beszélt velük ingatlanokról, hiszen az volt a foglalkozása. Nem volt túl jó helyzetben, ezért született a kölcsönszerződés a beszélgetések során. Egyiküknek 70.000 forintot megadott, és a másikuknak is megígérte, de a kapcsolat megszakadt közöttük így nem került elküldésre az a számlaszám, amelyre az összeget megfizethette volna. A kölcsönkapott pénz megadását változatlanul tervezi. Utalt arra, hogy volt önkormányzati képviselő 2002 és 2006 között helység¹, utána azonban mindenféle kapcsolata megszűnt. Nem hivatkozott hivatalos személyre, ezzel kapcsolatban ígéretet nem tett. A II. és III. rendű vádlottak is úgy nyilatkoztak a nyomozás során, hogy a feljelentésükben nem azt került leírásra, amit ők elmondtak. Előadása szerint bűncselekményt nem követett el, nem befolyásolt senkit.

[8] Az I. rendű vádlott és védője fellebbezésének tartalmára figyelemmel az ügyben a felülbírálat az I. rendű vádlott tekintetében a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljeskörű. A Be. 590. § (9) bekezdése alapján a felülbírálat a fellebbezéssel nem érintett vádlottakra vonatkozó ítéleti rendelkezésekre nem terjedt ki. Ennek megfelelően a másodfokú bíróság a felülbírálat során vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, a tényállás megalapozottságát, az elsőfokú ítéletnek a bűnösség megállapítására, a jogi minősítésre és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, továbbá az indokolás helyességét.

[9] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat betartotta. Az elsőfokú bíróság az ügyben előkészítő ülést tűzött ki, majd a vádlottak bűnösséget tagadó nyilatkozatai alapján tárgyalásra tért át. Mind az előkészítő ülés, mind a tárgyalás során a vádlottakkal szemben törvényes kioktatásokat, figyelmeztetéseket alkalmazott. A bíróság az ügy egyéb bizonyítékait is az előírt formában tette a tárgyalás anyagává. Az érdekeltek eljárási szabálysértésre nem is hivatkoztak.

[10] Az I. rendű vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

[11] A törvényszék a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I. rendű vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, miként vádlott-társai is tagadásban voltak. Védekezést terjesztett elő, mely szerint sohasem állított olyat a II. és III. rendű vádlottaknak, hogy Budapest kerületszám² kerületében önkormányzati ismeretsége alapján pénz ellenében szociális lakást, vagy később megvásárolható önkormányzati bérlakást tudna szerezni. A II. és III. rendű vádlottaktól pénzt kizárólag kölcsön formájában kapott.

[12] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I. rendű vádlott védekezésével, valamint az irányultságában azt alátámasztó II. és III. rendű vádlotti vallomásokkal szemben

az okirati bizonyítékok, elsősorban a II. és III. rendű vádlottaknak az I. rendű vádlottal szemben tett feljelentéseiről készült jegyzőkönyvek alapján állapította meg a tényállást. A törvényszék ítélete [9] bekezdésétől az [50] bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem az I. rendű vádlott tagadó tartalmú védekezését fogadta el a tényállás alapjául. Helytállóan utalt arra, hogy a II. és III. rendű vádlottak saját bűnösségüket tagadó, és az I. rendű vádlottat mentő vallomásai nem voltak következetesek, azok a nyomozás, valamint a tárgyalás során a lényeges körülmények tekintetében eltérőek voltak. Helyesen utalt arra, hogy a II. és III. rendű vádlottak nem tudtak megfelelő magyarázatot adni arra, hogy miért tettek a jegyzőkönyvben rögzített tartalommal feljelentést az I. rendű vádlottal szemben. A törvényszék vizsgálta a feljelentéséről készült jegyzőkönyvek keletkezésének körülményeit, annak törvényességét. Logikus következtetés alapján állapította meg, hogy Terhelt2 és Terhelt3 a gyanúsítást követően mintegy védekezésükként hivatkoztak arra, hogy a jegyzőkönyvek nem az általuk előadottakat tartalmazza. Az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette, hogy mindkét vádlott a sértettként megtett feljelentését megelőzően ki lett oktatva arra, hogy önmagukra nézve nem kötelesek terhelő vallomást tenni, hogy mindketten saját akaratukból tettek feljelentést, az eseményeket kellő részletességgel adták elő, és nyilatkozatukat aláírták.

[13] A másodfokú bíróság a vádlott nyilatkozatára figyelemmel a személyi körülményeit annyiban egészítette ki a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján, hogy jelenleg élettársi kapcsolatban él, és élettársa kiskorú gyermeke részbeni eltartásáról gondoskodik, valamint azzal, hogy utóbb a Szigetszentmiklósi Járásbíróság a 2022. június 22. napján kihirdetett 6.B.129/2021/17. számú ítéletével, valamint a Budapest Környéki Törvényszék a 2023. február 13. napján kihirdetett és jogerős 2.Bf.599/2022/5. számú határozatával kisebb kárt okozó csalás vétsége miatt 1 év 2 hónap fogházbüntetésre és 3 évre, az ingatlanközvetítői foglalkozástól eltiltásra ítélte, de a szabadságvesztés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette.

[14] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy az I. rendű vádlott és védője fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. Megállapítható továbbá az is, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt megalapozatlansági okoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata alapjául elfogadta. A Be. 593. § (2) bekezdés szerint ebben az esetben a másodfokú bíróság nem értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat. Így az I. rendű vádlottnak és védőjének a bizonyítékok újraértékelésére, és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

[15] A jogi minősítést támadó fellebbezés nem alapos.

[16] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést az I. rendű vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék, amikor Terhelt1 I. rendű vádlott bűnösségét az 1. tényállási pontban írt cselekmény miatt a Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő befolyással üzérkedés büntetében, míg a 2. tényállási pontban írt cselekmény miatt a Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző befolyással üzérkedés büntetében állapította meg.

[17] A Btk. 299. § (1) bekezdésében írt befolyással üzérkedés büntetét az követi el, aki arra hivatkozással, hogy hivatalos személyt befolyásol, a maga vagy más számára jogtalan előnyt kér, a jogtalan előnyt vagy ennek ígérését elfogadja, illetve a rá tekintettel harmadik személy által kért vagy harmadik személynek adott, vagy ígért jogtalan előny kérőjével vagy elfogadójával egyetért. A (2) bekezdés a) pontja szerint a cselekmény súlyosabban minősül, ha az elkövető azt állítja vagy azt a látszatot kelti, hogy hivatalos személyt veszteget.

[18] Az 1. tényállási pontban rögzítettek szerint az I. rendű vádlott arra hivatkozva kért 200.000 forintot a II. rendű vádlottól, hogy korábban Budapest kerületszám2 kerületében szocialista önkormányzati képviselő, testületi tag volt, és a kerületben egy ott dolgozó önkormányzati ismerőse révén tud szerezni önkormányzati lakást, de ehhez 200.000 forintra van szüksége, melynek egy részét az ügyben eljáró önkormányzati ismerőse fogja megkapni. A 2. tényállási pontban rögzített cselekmény szerint pedig az I. rendű vádlott azért kért a III. rendű vádlottól 200.000 forint, hogy Budapest kerületszám2 kerületében önkormányzati lakást intézzen neki, és a pénz nem Terhelt1hoz, hanem teljes egészében az „informátorához” fog kerülni. A megpályáztatott lakást pedig Terhelt3 fogja megszerezni. Az egyes tényállási pontokban írt elkövetési magatartások különbözősége alapján látható, hogy az I. rendű vádlott csak az 1. tényállási pontban rögzítettek szerint kért arra hivatkozással pénzt, hogy hivatalos személyt vesztegessen meg. A 2. tényállási pontban írt elkövetési magatartás szerint csak alapeseti bűncselekmény valósult meg.

[19] Téves az a hivatkozás, hogy a helyi önkormányzatok tekintetében, csak a polgármester, az önkormányzati testület, vagy kisebbségi önkormányzat tagja tekintendő hivatalos személynek. Az elkövetés idején hatályos és az elbírálás idején hatályos büntető törvény 459. § (1) bekezdés 11/k. pontja egyaránt feltünteti a hivatalos személyek között az önkormányzati igazgatási szervnél közhatalmi feladatot ellátó vagy szolgálatot teljesítő személyt, akinek a tevékenysége a szerv rendeltetésszerű működéséhez tartozik.

[20] Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 13. § (1) bekezdés 9. pontjában foglaltak szerint a lakás és helyiség-gazdálkodás a helyi közügyek, valamint a helyben biztosítható közfeladatok körében ellátandó helyi önkormányzati feladatok körébe tartozik. A BH2016.56. számú eseti döntésben kifejtettek szerint a büntető törvény alkalmazása szempontjából hivatalos személy az is, aki az érdemi közigazgatási határozatok előkészítésében ügykezelőként vesz részt. A BH1997.569. számú eseti döntésben foglaltak szerint a hivatali befolyással üzérkedés büntette megvalósul abban az esetben is, ha az elkövető szóban nem közli ugyan a hivatalos személy irányában történő

elintézés módját, de a kért ellenszolgáltatás fejében olyan ígéretet tesz, amelyet kizárólag a hivatalos személy befolyásolása útján lehet elérni. A fentiek alapján nyilvánvaló, hogy – bár az I. rendű vádlott a II. és III. rendű vádlottak felé nem jelölte meg, hogy mely személy útján, milyen módon kíván részükre szociális bérlakást, illetve később megvásárolható önkormányzati bérlakást biztosítani – de a megállapodásuk tárgyából következően, valamint abból, hogy a kért 200.000 forintot, vagy annak egy részét önkormányzati ismerőse részére kívánja biztosítani, egyértelmű következtetés vonható le a bűncselekmények elkövetésére. Az önkormányzati kezelésű lakások önkormányzati dolgozó részére történő pénz juttatására való hivatkozás mindenképpen a befolyással üzérkedés büntette elkövetésére enged következtetni. Pénz közvetlenül önkormányzati dolgozó részére történő átadására való hivatkozás pedig a Btk. 299. § (2) bekezdés a) pontjában írt minősítő körülmény megállapítására ad alapot.

[21] A védőnek a jogi minősítéssel kapcsolatos hivatkozására figyelemmel a másodfokú bíróság utalni kíván arra, hogy a hivatali befolyással üzérkedés büntette az esetlegesen megvalósított csalással a látszólagos alaki halmazat viszonyában áll. Ebből következik, hogy sem a befolyással üzérkedés helyett, sem amellet a csalás nem állapítható meg.

[22] Az enyhítésre irányuló védői fellebbezés részben alapos.

[23] Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető bűnösségi körülményeket. Az enyhítő körülmények körét azonban ki kellett egészíteni az elsőfokú eljárást követő további időmúlással, valamint a vádlott megváltozott személyi körülményeivel, így azzal, hogy jelenleg élettársi kapcsolatban él, és egy kiskorú gyermek részbeni eltartásáról gondoskodik.

[24] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I. rendű vádlottal szemben halmazati büntetésül börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetést szabott ki, azonban a másodfokú bíróság a már hivatkozott további enyhítő körülményre figyelemmel lehetőséget látott ezen büntetés enyhítésére. Ezért a Terhelt I. rendű vádlott szabadságvesztés büntetését 3 év börtönbüntetésre enyhítette. A törvényszék indokoltan szabott ki az I. rendű vádlottal szemben 4 évi tartamban közügyektől eltiltás mellékbüntetést, hiszen cselekménye jellegével méltatlanná vált a közügyek gyakorlására. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az enyhébb szabadságvesztés büntetés, és a változatlan mellékbüntetés megfelelően szolgálja a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat.

[25] Az I. rendű vádlottal szemben alkalmazott vagyonekbotzás törvény kötelező rendelkezésén alapszik.

[26] A Fővárosi Törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság Terheltl I. rendű vádlott tekintetében – helyes indokai alapján – helybenhagyta.

[27] A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be. 606. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2023. április 28.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke

Dr. Mészáros László s.k.

előadó bíró

Dr. Szabó Éva s.k.

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2.B.192/2022/21. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 6.Bf.63/2023/11. számú ítéletében írt változtatással Terheltl I. rendű vádlott tekintetében 2023. április 28. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2023. április 28.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke

..